

Předpokládá se, že to byl dávný Buddha jménem Ji Gong Žijící Buddha, a ten Buddha byl prý velice zábavný a miloval legraci a svobodu. Prý přišel, a kohokoliv, komu se líbil, vzal s sebou na průzkum toho, či onoho světa. Když tedy tento tzv. Buddha vzal tyto praktikující na prohlídku a mluvili se zvířaty, nebylo to moc jednoduché, a nebyla to přímá komunikace. Kdyby nebylo síly z Jeho dosažení, to zvíře by si nedokázalo vzpomenout na své předchozí životy a důvod, proč se stalo zvířetem, a nebylo by schopné komunikovat s lidskými bytostmi, které následovaly Buddhu. Proto měl Buddha s sebou vějíř a jen ho přiložil na hlavu zvířete, a to zvíře si okamžitě na vše vzpomnělo a mohlo komunikovat v lidském jazyce. A oni chodili po okolí a povídali si s různými zvířaty. To byla zábava. Tyto příběhy jsou v jistém smyslu pravdivé. Nyní existuje mnoho příčin, aby lidské bytosti upadly do existence zvířat. Nejčastější příčinou je to, že naše touhy překračují hranici lidských potřeb. Protože, když jsme lidmi,

měli bychom kontrolovat naše potřeby. Čeho máme dost, neměli bychom chtít víc než potřebujeme. Proto vám pravidla radí, abyste měli jen jednoho partnera, například, nebo abyste netoužili po majetku někoho jiného, abychom směřovali naše emoce a lásku jen k jednomu člověku, pokud potřebujeme partnera. Teď jsem si vzpomněla, že v této knize... Jen vám chci říci jeden příklad z té knihy, i když zrovna není moc hezký. Existuje tedy mnoho podobných důvodů, aby lidské bytosti spadly do nižší úrovně existence. Proto stále musíme kontrolovat naši řeč, naše myšlenky a činy. Jinak, spadneme-li do zvířecí existence, je velice obtížné dostat se nahoru. Abychom byli lidskými bytostmi musíme se řídit zákonem lidských bytostí. Musíme jednat, myslet a mluvit v souladu s kritérii lidské přirozenosti. Uděláme-li něco, co překračuje tento limit, pak musíme být, samozřejmě, přemístěni na jinou úroveň. Podobně, můžeme vyrůst na vyšší úroveň tím, že budeme jednat, myslet a mluvit na vyšší úrovni než je lidská úroveň. Existuje cesta dolů, stejně tak, jako

existuje cesta vzhůru. Zasvěcení a instrukce, které jste dostali dnes odpoledne, jsou nad lidskou úrovní. Když tedy skončíte s tímto lidským životem, budete přemístěni do vyššího světa. Rozumíte? Takže, ne jen, že nemůžete jít pod lidskou úroveň, musíte dokonce vystoupat nad ni. Proto si musíme udržet lidskou úroveň dodržováním pravidel a současně musíme praktikovat způsobem, jakým praktikoval Buddha, abychom ne jen neklesli pod lidskou úroveň, ale abychom vystoupali nad ni. Teď rozumíte tomu, proč máme pravidla? A proč praktikovat? Abychom zlepšili moudrost. Pravidla nám pomohou, abychom nespádli pod lidskou úroveň. Praktikuje, abychom v sobě vyvinuli moudrost Buddhy nebo sílu Krista. Přestože to co děláme, zní mysticky, je to velice logické. Je to naprosto vědecké. Není to žádná mystika. Reinkarnace, když se stanete mistrem, vaše reinkarnace může být do lesa, nebo do ptáků, nebo nějakého jedince, můžete to zlepšit? Dobrá, můžete si zvolit vaši příští reinkarnaci jako jabloň, abyste zplodila lepší jablka

pro budoucí život?
Nikdo nepotřebuje vaše
jablka, oni více potřebují
vaši moudrost.
S moudrostí můžete zasadit
lepší jablko,
ale díky lepší jabloni
nepomůžete vaší moudrosti,
ani moudrosti někoho jiného.
Chci se vás zeptat, Mistryně,
víte, já miluji oba,
Pána Buddhu i Ježíše Krista.
Ta otázka zní,
existuje-li stvořitel,
pak dává křesťanství smysl
i smrt Ježíše dává smysl.
Ale neexistuje-li stvořitel,
pokud, jak nám říká
buddhismus, že toto stvoření
je věčné a bude věčné,
že jsme zde vždy byli
a také vždy budeme,
kromě toho, že se
staneme osvícenými
bytostmi, pak se to liší
od toho, že existuje Bůh,
který nás zachrání.
Dobrá, Buddha přirozenost
je Bůh, ano?
Včera jsem vám říkala,
že Bůh není žádná bytost,
Bůh je uvnitř našeho srdce.
Znamená to,
že je uvnitř našeho bytí,
je to to, co z toho uděláme.
Rozumíte?
Vytvoříme-li Boha,
bude to Bůh.
Budeme-li činit zlo,
zrodí se ďábel.
Je to tedy také to,
čemu říkáme Buddhu
přirozenost v nás.
Musíme využít
přirozenost Buddhy,
a udělat to dobře,
udělat to moudře.
Buddha přirozenost je Bůh,
to je to, co to je.
Nic jiného.

Bůh není bytost,
je to milující síla.
Buddha neřikal: „Bůh“,
ale říkal, že vše se rodí
v mysli,
co to znamená?
Jedna z velkých myslí,
to je Bůh.
Jen různá pojmenování.
On jen nechtěl používat
slovo „Bůh“,
které lidé tak často nechápali
a v této době možná
i zneužívali. To je vše.
V buddhismu také říkají,
že existuje věčné peklo.
Ale já vám říkám,
že každé peklo je věčné,
jsme-li v něm,
zdá se věčné.
Lepší je v žádném nebýt.
Ať v buddhistickém pekle
nebo křesťanském pekle,
stále je to peklo.
Co si myslíte?
Čím více budete praktikovat,
tím lépe budete rozumět
křesťanství, a jasně budete
rozlišovat co je správné
a co ne,
aniž by vás někdo ovlivňoval.
Děkuji Vám mnohokrát.
Žádný problém.